

ANTONI DE ROSSELLÓ

Va morir el dia 22 de juliol proppassat. El darrer d'una família d'onze fills, havia nascut a Barcelona el 26 d'agost del 1940. Passà la major part de la infantesa al camp, a Sant Antoni de Vilamajor i a Argentona. Féu els estudis de segon ensenyament als escolapis del carrer de la Diputació de Barcelona, ciutat on ha viscut fins a la seva mort. A la universitat començà preparant-se per a estudiar filologia clàssica, la seva primera vocació. La voluntat de servei immediat, però, el portà insensiblement vers la història, a la qual acabà dedicant-se del tot. Paral·lelament seguí els cursos de filologia, d'història i de literatura dels Estudis Universitaris Catalans. Per a «Serra d'Or» acomplí, número rera número, comeses ben ingrates i delicades i hi publicà alguns escrits, dels quals recordem especialment «Antologia de Pompeu Fabra» (1963, XII, p. 34) i «Els inicis d'una represa: la revista Ariel» (1966, p. 709). El 1968 desenvolupà a E. I. S. A. un curs d'història contemporània de Catalunya. Com a investigador, havia començat a especialitzar-se en el període de la fi del segle XIX i començament del XX de la nostra història.

Malalt del cor, la seva vida ha estat marcada per una tensió constant entre la voluntat de lliurament i de realització i les possibilitats de la seva salut. Progressivament, i dolorosament, hagué de reduir la seva embranzida, amb l'espe-

rança, només, d'una guarició que a la fi s'ha demostrat impossible. Hi respongué amb l'admirable i lúcida serenitat que presidí i amarà el seu treball i la seva relació amb els altres, espontània, natural, entusiasta. Sens dubte l'hi ajudà la seva fe — madurada, profundament i problemàticament viscuda — en una raó transcendent que llevi l'absurd de la nostra tragèdia: la d'ell i de cadascú de tots nosaltres i del món. Però no per això és menys admirable la seva sere-

nitat ni menys valuós el seu lliurament. Car la seva malaguanyada vida fou un coratjós lliurament, sense eludir cap compromís, per una justícia i una llibertat no pas abstractes sinó molt concretes. Els qui vam tenir el privilegi i el goig de conèixer-lo — l'honor, em deia un amic — hem pogut aprendre'n precisament el seu rebuig de les abstraccions sense correspondència en la realitat, la seva aversió als esquematismes o a les simplificacions, l'actitud sincera — que podia semblar «ingènua» a molts que ho saben tot perquè ignoren molt — amb què volia judicar cada fet, cada cosa, en ells mateixos, sense apriorismes, i intentar d'exhaurir-ne la problemàtica abans de gosar formular solucions. Aquesta actitud anava lligada al sentit d'exigència i de responsabilitat intel·lectual que demostrà volent-se preparar rigorosament abans de publicar res.

Tot això, doncs, el portà a acomplir una tasca silenciosa i efectiva, que ha quedat tallada amb la seva marxa, i que ha deixat uns fruits amagats i un enorme projecte frustrat. Frustrat per als qui l'estimàvem, que hem perdut amb ell una dimensió de nosaltres mateixos; frustrat per a tots plegats si és que encara volem concebre'ns com a col·lectivitat. És tan ampla i tan llarga la desfeta del nostre país, són tan pocs els qui volen resistir-hi amb responsabilitat, que tota absència apareix irreparable, potser més que no fóra normal. Els lectors de «Serra d'Or» tenen tots els motius per a retre homenatge a la memòria de qui va servir-los amb tremp.

JOSEP M. FERRER.

una mica de tot

EL II COL·LOQUI D'HISTÒRIA DEL MONAQUISME CATALÀ

La publicació recent del segon i darrer volum de les comunicacions que foren presentades al I Col·loqui d'Història del Monaquisme Català, celebrat a Santes Creus els dies 9, 10 i 11 de setembre del 1966, ha coincidit amb la convocatòria del segon, pel al qual ja han estat començats els treballs d'organització.

El II Col·loqui d'Història del Monaquisme Català serà celebrat a Sant Joan de les Abadesses els dies 17, 18, 19 i 20 de setembre de l'any vinent 1970. El patronatge oficial ha estat assumit per l'ajuntament de la vila, i les sessions seran auspiciades pel bisbe de Vic, per l'abat de Montserrat i pel prior de Poblet. La comissió organitzadora, ja constituïda a Barcelona, ha establert els quatre temes principals als quals es referiran les ponències i les comunicacions. Les quatre ponències previstes són: **Les regles monàstiques, Les canonges regulars, Els monestirs de dones i Aspectes econòmics de la història monàstica.** Els treballs que no s'ajustaran a cap de les ponències esmentades seran objecte d'una altra secció, que hom anomena de «temes diversos». Entre les entitats científiques responsables o ad-

herides, hom compta, d'entrada, amb l'Arxiu Bibliogràfic de Santes Creus, els Estudis Ausonencs de Vic, la Societat Arqueològica de Tarragona i l'Institut d'Estudis Gironins de Girona, entre d'altres.

VILA-REAL

«Nosaltres els valencians» és el títol del programa, preparat per un grup de joves de Vila-real, que emet, cada dimecres, de les vuit a dos quarts de nou del vespre, Ràdio Popular, de la Plana de Castelló.

VILANOVA I LA GELTRÚ

Del 12 al 20 de juliol i organitzat pel «Foment Vilanoví», actes d'homenatge a Salvador Massana i Mercadé en ocasió del trentè aniversari de la seva vida artística. Conferència d'Eugeni Molero i Pujós sobre «Salvador Massana, continuïtat al servei d'una vocació», i projecció del film de Manuel Esteban **L'artista al seu estudi.**

PI DE LA SERRA I ELS PANAFRICANS

Invitat pel govern algerí, Francesc Pi de la Serra ha intervingut amb les seves cançons més recents al symposium final del I Festival Panafricà de Cultura a Alger.

CURSOS PER CORRESPONDÈNCIA DEL COL·LEGI D'OCCITÀNIA

Les persones interessades per aquests cursos d'ensenyament de l'occità i també del ca-

talà poden adreçar-se al Secretariat del Col·legi d'Occitània, 31, rue de la Fonderie, 31, Tolosa de Llenguadoc.

II SETMANA DEL CLUB DE JOVES, A TARRAGONA

Ha estat celebrada del 5 al 13 de juliol. Després d'una missa per a la joventut, «Parella de la simpatia», ciclisme, futbol, ping-pong, sardanes, cinema amateur i documental, recital de Raimon i de Pi de la Serra. El dia 8, acte acadèmic per al lliurament dels premis del Certamen Literari; mossèn Ramon Muntanyola hi actuà de mantenidor i pronuncià una conferència sobre «El cardenal Vidal i Barraquer, pastor al servei del poble». Després, el dia 2, representació de **Tot esperant Godot**, de Samuel Becket, per l'Agrupació Dramàtica del Club.

VEREDICTE DEL CERTAMEN LITERARI DEL «CLUB DE JOVES» DE TARRAGONA

El jurat qualificador del II Certamen literari convocat pel «Club de Joves» de Tarragona, format per Artur Bladé i Desumvila, Joaquim Icart, Lluís Yrache, Enric Fajarnés, Amadeu-J. Soberanas, Tomàs Fortesa i Josep A. Baixeras, ha atorgat els premis als següents treballs: premi de poesia en català, a *Paisatge intern*, de Maria-Dolors Vallverdú; menció honorífica a *Jo vaig*, de Marcias Antònio, de l'Alguer; premi Joan Antònio Guàrdias, és declarat desert, i la seva dotació econòmica ingressarà, per disposició del jurat, a la biblioteca del «Club de Joves»; premi Reial Societat Arqueològica de Tarragona, és declarat desert; premi de teatre, a l'obra *J.O.M.*, de Guillem d'Efak, de Barcelona; premi d'assaig o de tema lliure, a *L'home del Senegal*, d'Eugeni Molero, de Vilanova i la Geltrú. Un premi de poesia en castellà fou atorgat a Dolors Susany, de Barcelona.